

[Eva Møller]

hvorfor der er behov for en udbygning af uddannelsestilbuddene i dette amt. Selv om vi nok må erkende, at der i Nordsjælland som i det øvrige land er mere brug for udbygning af alternativer til gymnasiet end for at bygge flere gymnasier, så er der på grund af befolkningstilvæksten i Nordsjælland behov for at bygge endnu et eller to gymnasier. Det gælder under alle omstændigheder som et overordnet princip for os i det konservative folkeparti, at vi ønsker at sikre det frie skolevalg.

Jeg vil i denne debat udtrykke min undren over, at undervisningsministeren ikke på et langt tidligere tidspunkt i den lange forhandlingsperiode – eller skal vi nøjes med at kalde det samtaleperiode – med repræsentanter for Nordsjællands Gymnasium har tilkendegivet, at hun agtede at nægte at støtte skolen med henvisning til, at de totale renteudgifter oversteg 500.000 kr., når denne størrelsesorden af renteudgifterne på forhånd var kendt af alle.

Det skal sluttelig bemærkes, at vi med det foreliggende forslag ikke ønsker at påføre det offentlige øgede udgifter, hvorfor vi har foreslået, at støttetilsagnet kun skal angå udgifter til drift og rentebetaling op til et samlet beløb, der svarer til driftsudgiften pr. elev i de statslige og amtskommunale gymnasier i det pågældende område, for på denne måde at sikre 1.200–1.300 forældrepars ønske om et frit skolevalg.

Jeg skal sluttelig bemærke, at jeg med hensyn til forslagets lovmedholdelighed naturligvis er ganske enig i de bemærkninger, hr. Bertel Haarder fremførte.

Halvgaard (FP):

Det er jo trist, at forholdene på skolerne også i Frederiksborg amt åbenbart har udviklet sig i en uheldig retning og har givet anledning til, at man nu vil forsøge at oprette en helt ny skole, nemlig Nordsjællands Gymnasium.

Jeg forstår ikke rigtig de tal, undervisningsministeren fremkommer med, idet undervisningsministeren oplyser, at der kun har været nogle og fyre tilmeldinger til 1. g. Efter en henvendelse fra styrelsens formand, Jens Trane, i går har jeg fået oplyst, at tilmeldingerne til 1. g andrager ca. 200. Jeg vil gerne have det korrigeret, hvis det er forkert.

Under visse forudsætninger havde fremskridtspartiet været positivt over for etableringen af Nordsjællands Gymnasium. Men desværre må vi konstatere, at situationen i Danmark på alle områder er unormal. Vi er i en alvorlig økonomisk kritesituation. Vi har et helt unormalt og utilstedelig højt arbejdsløshedstal, der igen betyder, at de unges uddannelsesvalg er forvredet. Det kan især konstateres på grund af den helt unormale tilstrømning til vore gymnasier. I nogle områder af landet vælger næsten halvdelen af de unge i en årgang at få en studenter- eller HF-eksamen, og det er set med samfundets øjne foruroligende.

Nu ligger der altså et forslag til folketingsbeslutning om Nordsjællands Gymnasium støttet af forskellige politiske partier. Der er tale om en helt ny skole i et område, hvor kapaciteten i forvejen er større end andre steder i landet.

Selv om man er nok så liberal og hylder det private initiativ, og selv om vi i fremskridtspartiet kunne være fristet til at gå ind for forslaget under visse forhold, anser jeg det for samfundsmæssigt uansvarligt på grund af hele vor økonomi og beskæftigelses-situation og ikke mindst på baggrund af den eksisterende finansieringsordning for såvel folkeskolen som gymnasierne. Såfremt man var villig til at ændre finansieringsordningen for skolerne, ville fremskridtspartiet være absolut positivt. Men det er jo ikke noget, der kan gennemføres fra den ene dag til den anden.

Jeg finder i den forbindelse igen anledning til at nævne, at fremskridtspartiets forslag til finansiering af skolevæsenet hviler på en styrelseslov, hvor forældrene bestemmer både økonomisk, juridisk og pædagogisk, og hvor skolens økonomi hviler på lige store statstilskud pr. elev, således at skolepengene følger eleven. Det ville indebære større muligheder for den enkelte elev for at skifte skole, og der ville opstå en sund konkurrence skolerne imellem. Der ville være inspiration for den enkelte skole til at gøre den så god som muligt. Og der ville administrationsmæssigt spares uhyre store beløb, idet både kommunernes og amternes skoleforvaltning kunne nedlægges. Og så ville man være fuldkommen ude over de problemer, vi har diskuteret atter og atter herinde, nemlig hvorvidt den enkelte forældrekræds kunne få lov